

Ігор Дмитрович ГАВРИЛЮК*(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)*

ОСОБА ЗЛОЧИНЦЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ, ПОЄДНАНИХ З ОТРИМАННЯМ НЕПРАВОМІРНОЇ ВИГОДИ

У статті наголошено, що центральне місце в структурі криміналістичної характеристики корупційних злочинів, поєднаних з отриманням неправомірної вигоди, є особа злочинця. Здійснено аналіз статистичних даних Офісу Генерального прокурора, матеріалів кримінальних проваджень про корупційні злочини, поєднані з отриманням неправомірної вигоди, а також узагальнення результатів опитування слідчих, які розслідували вказані кримінальні правопорушення, та виокремлено загальні й спеціальні ознаки особи злочинця. З'ясовано, що більшість корупційних злочинів, поєднаних з отриманням неправомірної вигоди, вчиняють особи чоловічої статі, громадяни України, віком 40–54 років, з вищою і фаховою передвищою освітою, працевлаштовані. Встановлено, що рівень організованості вказаного різновиду злочинів є незначним і становить менше 10 % від загальної кількості досліджуваної категорії кримінальних правопорушень. Зазначено, що ще меншим рівнем характеризується такий показник криміналістичної характеристики особи злочинця, яка вчиняє корупційні злочини, поєднані з отриманням неправомірної вигоди, як наявність злочинного досвіду (3,96 %). Щодо наявності стану сп'яніння в особи злочинця встановлено, що вказана ознака також не є закономірною для механізму вчинення корупційних злочинів, зокрема поєднаних із отриманням неправомірної вигоди. Зазначено, що вказана ознака більше значення відіграє не під час висунення загальних і окремих версій, а під час визначення обсягу та змісту обставин, що підлягають з'ясуванню. Вказано, що вчинення кримінального правопорушення в стані сп'яніння є обставиною, яка обтяжує покарання, з огляду на що її з'ясування та доказування має важливе значення під визначення виду та міри покарання особи злочинця.

Ключові слова: особа злочинця, криміналістична характеристика, корупція, корупційні злочини, отримання неправомірної вигоди, криміналістична методика, методика розслідування, формування методики.

Постановка проблеми. Центральне місце в структурі криміналістичної характеристики корупційних злочинів, поєднаних з отриманням неправомірної вигоди, є особа злочинця. Це пов'язано з тим, що одним із завдань кримінального провадження є притягнення винної особи

до кримінальної відповідальності в міру її винуватості¹. Ба більше, притягнення злочинця до кримінальної відповідальності є одним із способів протидії корупційній злочинності. Тому цілком логічно, що у слідчого повинне бути чітке уявлення про особу злочинця, щоб правильно організувати свою діяльність з пошуку та збирання доказової інформації, навіть за умов інформаційного дефіциту на окремих етапах розслідування. У цьому випадку відомості про типові ознаки особи злочинця, визначені у відповідній криміналістичній характеристиці, дозволять слідчому своєчасно зорієнтуватися в конкретній слідчій ситуації без шкоди для кількісно-якісних показників слідчої діяльності.

Питання про формування та реалізацію криміналістичних методик, організацію досудового розслідування кримінальних правопорушень загалом та окремих його видів (груп) зокрема, в тому числі корупційних злочинів, поєднаних з отриманням неправомірної вигоди, висвітлювалися у наукових працях В. П. Бахіна, П. Д. Біленчука, Д. А. Бондаренка, В. К. Весельського, А. Ф. Волобуєва, О. О. Дудорова, В. А. Журавля, А. В. Іщенка, Н. І. Клименко, І. І. Когутича, О. Н. Колесніченка, В. О. Коновалової, А. В. Курмана, В. Г. Лукашевича, Є. Д. Лук'янчикова, В. О. Малярів, Я. Є. Мишкова, О. В. Одерія, І. В. Пирога, О. В. Пчеліної, О. І. Ромців, М. В. Салтевського, А. В. Старушкевича, Р. Л. Степанюка, В. В. Тищенко, К. О. Чаплинського, С. С. Чернявського, А. В. Шевчишена, В. Ю. Шепітька, В. М. Шевчука, М. Г. Щербаковського, Б. В. Щура та інших. Однак, не заперечуючи вагомий внесок названих учених, велика кількість проблемних питань стосовно методики розслідування корупційних злочинів, поєднаних з отриманням неправомірної вигоди, не знайшла свого однозначного вирішення. Зокрема, не сформована криміналістична характеристика такого різновиду корупційних злочинів як тих, що поєднані з отриманням неправомірної вигоди.

Метою представленого дослідження є виокремлення ознак особи злочинця як центрального елементу криміналістичної характеристики корупційних злочинів, поєднаних з отриманням неправомірної вигоди.

Виклад основного матеріалу. У контексті досліджуваного питання повністю поділяємо думку О. В. Пчеліної, що «ефективність досудового розслідування забезпечується своєчасним виявленням причетних до злочинних проявів осіб і збором доказів, які б підтверджували їх винуватість. Проте це складна й кропітка робота працівників правоохоронних органів, яка часто провадиться в умовах інформаційної недостатності. З метою її полегшення та раціоналізації криміналістична наука формує відповідні криміналістичні методики, що ґрунтуються на результатах вивчення й узагальнення слідчої та судової практики здійснення кримінального провадження. У таких методиках наводиться інформаційна модель злочинів окремих видів (груп), ключове місце в якій

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.

займають відомості про особу злочинця»¹.

Більше за все, як слушно підкреслює А. Леоненко, «найбільше криміналістичне і розшукове значення для розслідування має саме особа злочинця, а не потерпілого, оскільки саме особистісними і психологічними рисами злочинця визначається обрання ним способу вчинення злочину <...>. Шляхом аналізу останнього можна встановити об'єкт або суб'єкта злочинного посягання, а виходячи з цього – окреслити коло осіб, серед яких може бути злочинець»².

З огляду на вищезазначене особу злочинця слід розглядати як «невід'ємний» і «ключовий» елемент криміналістичної характеристики корупційних злочинів, поєднаних з отриманням неправомірної вигоди. Проте, щоб виокремити й охарактеризувати типові ознаки особи злочинця в досліджуваній категорії злочинів, слід з'ясувати сутність і зміст категорії «особа злочинця».

Як слушно підкреслює О. В. Пчеліна, особа злочинця – «це міжпредметна й складна за своєю структурою категорією. Переважна більшість науковців трактує особу злочинця однаково, просто за допомогою різних термінів. Відповідно сутність є спільною. Відмінним є виключно перелік ознак, що характеризують та формують систему «особа злочинця»». При цьому вчена зауважує, що «загальне (спільне) визначення особи злочинця для всіх видів (груп) злочинів не може бути деталізованим. Це пояснюємо тим, що кожному видові злочинів притаманний свій «типаж» злочинця. Набір індивідуальних властивостей, що характеризують особу злочинця, повинен відображатися у відповідних криміналістичних методиках»³.

У криміналістиці поширеним є підхід, згідно з яким особу злочинця трактують як «соціально-психологічне поняття», яке, своєю чергою, включає «сукупність типових психологічних і моральних якостей індивіда, які формуються в результаті вчинення злочинів»⁴. Зважаючи на зазначене, особу злочинця характеризують комплексно з різних аспектів – соціального статусу, демографічних даних, психологічних і моральних властивостей. При цьому така характеристика надається не окремим групам ознак по-окремо, а в їх тісному взаємозв'язку. Саме тому особу злочинця прийнято розуміти як певну систему ознак, переважно «соціально-психологічних властивостей»⁵, які дозволяють не тільки встановити статус і місце особи

¹ Пчеліна О. В. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики злочинів у сфері службової діяльності. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2017. № 2 (89). С. 145.

² Леоненко А. Криміналістична характеристика завідомо неправдивого повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2023. Вип. 5. С. 302. DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.5.50>.

³ Пчеліна О. В. Теоретичні засади формування та реалізації методики розслідування злочинів у сфері службової діяльності : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2017. С. 192; Пчеліна О. В. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики злочинів у сфері службової діяльності. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2017. № 2 (89). С. 145–156.

⁴ Коновалова В. О., Шепітько В. Ю. Юридична психологія: акад. курс. Київ: Ін юре, 2004. С. 358.

⁵ Коновалова В. О. Юридична психологія : навчальний посібник для вищих навчальних закладів та факультетів, які навчаються за спеціальністю «Правознавство». Харків : «Основа» при ХДУ, 1990. С. 28.

злочинця в суспільстві, а й з'ясувати її мотиви, спонування та ставлення до вчинених кримінальних протиправних діянь.

На думку О. І. Жеребка, Ю. В. Синенко, «особа злочинця – це поняття, що виражає сутність особи, яка вчинила злочин», з огляду на що «можна говорити про типові ознаки особи, схильної до вчинення тих або інших видів злочинів (це стосується в першу чергу професійної та організованої злочинності)». При цьому науковці пропонують до системи особи злочинця включати такі елементи – «дані демографічного характеру, деякі моральні властивості і психологічні особливості»¹. У цілому трактування сутності та змісту «системи особи злочинця» корелюється із вищенаведеним тлумаченням.

Більш розширено систему особи злочинця пропонує Л. І. Керик, яка включає до переліку типових ознак особи злочинця наступні:

- «– демографічні ознаки;
- професійно-освітні ознаки;
- сфера зайнятості;
- зв'язки з жертвою;
- схильність до вчинення злочинів;
- фізичний, психологічний стани»².

Своєю чергою, Я. В. Фурман пропонує групувати ознаки особи злочинця. На думку науковця, система особи злочинця представлена наступними групами ознак:

- соціальними, які включають в себе «соціальний стан, освіта, національність, сімейний стан, професія тощо»;
- психологічними, які містять відомості про «світогляд, переконання, знання, звички, навики, темперамент»;
- біологічними, до яких слід відносити «стать, вік, фізичні дані, сила, зріст, вага, особливі прикмети»³.

З приводу виокремлення ознак особи злочинця, яка вчиняє корупційні кримінальні правопорушення, зокрема поєднані з отриманням неправомірної вигоди, варто навести позиції вчених, які досліджували вказану проблематику. Як приклад, Я. Є. Мишков акцентує, що основною особливістю особи злочинця у досліджуваній категорії кримінальних правопорушень є те, що вона використовує «службове становище, завдаючи значної шкоди престижу держави, виконання певних функцій якої їй належить»⁴. Ба більше, вчений указує, що «особа хабарника має декілька ознак, які характеризують останнього з різних сторін: з позиції правильного розпорядження своїми владними (посадовими) повноваженнями; з точки

¹ Жеребка О. І., Синенко Ю. В. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики злочинів. *Криміналістика і судова експертиза*. 2019. Вип. 62. С. 166.

² Керик Л. І. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики доведення до самогубства. *Проблеми законності*. 2015. Вип. 130. С. 167.

³ Фурман Я. В. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики контрабанди культурних цінностей. *Актуальні проблеми держави і права*. 2013. Вип. 70. С. 368.

⁴ Мишков Я. Є. Методика розслідування хабарництва: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2005. С. 45.

зору моральних устоїв; з огляду на характер особи; з урахуванням схильності до всякого роду зловживань, зв'язків зі злочинними групами та ін.»¹. Тобто з наведеного помітно, що науковець окреслює ознаки особи злочинця з позиції використання нею службового становища в механізмі вчинення корупційного кримінального правопорушення.

А. О. Шахворост, О. В. Кузьменко, Ю. П. Ціпотан, розкриваючи сутність особи злочинця як елементу криміналістичної характеристики корупційних злочинів, зазначають, що «це сукупність соціально-значущих властивостей і якостей, якими наділений злочинець». При цьому вчені уточнюють, що «особистість злочинця характеризуються системою рис, що в сукупності визначають особу, яка вчиняє будь-який злочин, різні сторони її суспільного існування і життєвої практики, пов'язані з протиправною поведінкою. Вона включає в себе аналіз суспільних зв'язків людини, її морального і духовного світу, взаємодії з соціальними та індивідуальними життєвими умовами, які тією чи іншою мірою обумовлюють скоєння злочину. Структура особистості злочинця відображає різноманітність ознак, які її утворюють, а також їх різну роль у злочинній поведінці»². З указаним повністю погоджуємося, адже для характеристики особи злочинця, особливо корупційних кримінальних правопорушень, поєднаних із отриманням неправомірної вигоди, варто характеризувати її комплексно, водночас ураховуючи як особистісні, так і професійні риси.

Заслугове на увагу позиція О. М. Таркана, який під час формування «методики розслідування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою органу поліції», наголошує, що «побудова криміналістичної характеристики прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою органу поліції може бути здійснена тільки з урахуванням разом із морально-психологічними якостями одержувачів й основних соціально-демографічних відомостей про них, а також, що не менш важливо, – з точки зору виконання ними службових функцій та їх зв'язку з іншими елементами механізму кримінального правопорушення. Криміналістична характеристика розглядуваного різновиду кримінальних правопорушень не може бути повною без даних про інших учасників події – надавача неправомірної вигоди та можливих співучасників»³. Зважаючи на зазначене, вчений констатує, що «відомості про особу в даному дослідженні повинні формулюватись у відношенні:

а) набувача неправомірної вигоди – службової особи органу поліції;

¹ Там само. С. 45.

² Шахворост А. О., Кузьменко О. В. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики корупційних злочинів. *Problemas y perspectivas de la aplicación de la investigación científica innovadora*. Panamá, República de Panamá 11 de junio de 2021. С. 72–75; Ціпотан Ю. П. Особливості криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень, вчинених суддями. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО*. 2024. Вип. 83, ч. 3. С. 304. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.83.3.46>.

³ Таркан О. М. Методика розслідування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою органу поліції : дис. ... докт. філософії : 081 «Право». Харків, 2021. С. 67.

б) надавача неправомірної вигоди – будь-якої особи, до інтересу якої входить виконання або невиконання чи неналежне виконання певних дій одержувачем;

в) посередників у неправомірній вигоді та інших можливих співучасників кримінального правопорушення»¹.

Тобто з вищенаведеного помітно, що науковець пропонує виокремлювати ознаки особи злочинця з урахуванням їхньої ролі в реалізації злочинного задуму. На наш погляд, такий підхід має право на існування, проте він не може бути уніфікованим для всіх корупційних кримінальних правопорушень, поєднаних із отриманням неправомірної вигоди. Зокрема, не завжди особа, в якій вимагають неправомірну вигоду, її дає. У такому разі надавач неправомірної вигоди буде відсутнім. Зате буде потерпіла особа, яку змушували, зазвичай, із використанням неправомірних прийомів і засобів, до давання неправомірної вигоди. І, навпаки, особа може наполегливо пропонувати неправомірну вигоду службовій особі, а остання її не прийняти, звернувшись до правоохоронних органів. У наведеному випадку отримувач неправомірної вигоди відсутній, а особою злочинця є надавач неправомірної вигоди. З огляду на наведені доводи вважаємо доречним вести мову про особу злочинця та, за наявності, особу потерпілого як елементи відповідної окремої криміналістичної методики. Типізацію ж особи злочинця та/чи особи потерпілого варто здійснювати під час їх характеристики, проте вона жодним чином не змінює статус особи по відношенню до наявності та спрямування кримінального протиправного задуму. Це або особа, яка вчинила кримінальне правопорушення (особа злочинця), або особа, по відношенню до якої було вчинено кримінальний проступок/злочин і якій завдано певну шкоду цим діянням (особа потерпілого).

Стосовно ознак особи злочинця як елементу криміналістичної характеристики корупційних злочинів, поєднаних із отриманням неправомірної вигоди, нам імпонує позиція О. В. Пчеліної, згідно з якою варто виокремлювати дві «групи ознак, за якими варто охарактеризувати осіб, котрі вчиняють злочини у сфері службової діяльності:

– загальні (вік, стать, освіта, громадянство, сімейний стан, зайнятість, наявність судимостей);

– спеціальні (наявність статусу та категорія службової особи, обсяг повноважень, сфера її діяльності, наявність корумпованих зв'язків, учинення злочинів у складі злочинних угруповань, мотивація та цілі злочинного діяння)»².

Детальний аналіз статистичних даних Офісу Генерального прокурора, матеріалів кримінальних проваджень про корупційні злочини, поєднані з

¹ Там само. С. 67.

² Пчеліна О. В. Теоретичні засади формування та реалізації методики розслідування злочинів у сфері службової діяльності : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2017. С. 197–198; Пчеліна О. В. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики злочинів у сфері службової діяльності. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2017. № 2 (89). С. 145–156.

отриманням неправомірної вигоди, а також узагальнення результатів опитування слідчих, які розслідували вказані кримінальні правопорушення, вказує, що особа злочинця характеризується наступними загальними та спеціальними ознаками:

1) за віком: 18–28 років – 11,22 %, 29–39 років – 28,05 %, 40–54 років – 40,59 %, 55–59 років – 9,57 %, 60 і більше років – 10,57 %;

2) за статевою (гендерною) ознакою: чоловіки – 82,51 %, жінки – 17,49 %;

3) за громадянством: громадяни України – 99,01 %, іноземні громадяни та особи без громадянства – 0,99 %;

4) за освітою: особи з вищою і фаховою передвищою освітою – 45,87 %, професійною (професійно-технічною) освітою – 16,83 %, базовою середньою і професійною середньою освітою – 36,63 %, початковою освітою – 0,67 %;

5) за зайнятістю: студенти – 0,33 %, працездатні особи, які не працюють і не навчаються, – 32,67 %, безробітні – 2,31 %, працевлаштовані – 64,69 %. При цьому за сферою зайнятості в 0,99 % випадках особа злочинця є депутатом, 1,98 % – державні службовці, 3,3 % – посадові особи місцевого самоврядування, 0,66 % – посадові та службові особи держадміністрацій, 0,33 % – адвокати, 5,94 % – працівники правоохоронних органів, 1,32 % – посадові/службові особи інших органів державної влади, 6,6 % – військовослужбовці, 2,64 % – учасники Антитерористичної операції (АТО), Операції об'єднаних сил (ООС);

6) за рівнем організації корупційної злочинної діяльності: вчинені у складі групи – 9,9 %, з них у складі організованої групи чи злочинної організації – 2,31 %, з міжрегіональними зв'язками – 0,33 %;

7) за станом сп'яніння: у стані алкогольного сп'яніння – 11,21 %, у стані наркотичного, токсичного, психотропного сп'яніння – 0,33 %;

8) за наявністю кримінального досвіду: особи раніше вчиняли кримінальні правопорушення – 3,96 %.

Окремо акцентуємо, що важливою ознакою особи злочинця в досліджуваній категорії кримінальних правопорушень є її мотивація. Зокрема, як правильно підкреслює Е. О. Скубак, основними мотивами вчинення злочинів, пов'язаних із зловживанням посадовим становищем, одним із різновидів яких є корупційні злочини, є мотиви самоутвердження. Зокрема, «для окремих категорій осіб з викривленими цінностями, замість бажання приносити користь суспільству, прагнення до самореалізації та бажання зробити успішну кар'єру, основним мотивом є доведення собі власної спроможності шляхом використання наданих повноважень, обходу встановлених державою правил та вимог, отримуючи при цьому додаткові незаконні дивіденди від свого перебування на обійманій посаді. За вказаної форми самоутвердження для чиновника пріоритетом стає не розмір одержаної неправомірної вигоди, а задоволення від самого успішного факту вчинення корупційного злочину, як доказу інтелектуальної переваги над

іншими»¹.

Крім того, варто погодитися з позицією О. В. Пчеліної, яка здійснює типологізацію злочинців, котрі скоюють злочини у сфері службової діяльності, з урахуванням мотиваційної спрямованості цих осіб і характеру їх діянь. Зокрема, вчена виокремлює такий тип злочинців як «службовці», які «можуть бути корисливими, переслідуючи повсюди єдину й основну ціль – незаконно збагатитися, використовуючи свої повноваження та зловживаючи своїм становищем, або непрофесійними через відсутність необхідних навиків, знань, а то й бажання належно виконувати свої службові обов'язки. Причому корисливі «службовці» залежно від способів реалізації свого злочинного задуму умовно підрозділяються на «корупціонерів», котрі використовують свої повноваження як засіб заробітку, вчиняючи за відповідну винагороду діяння на користь третіх осіб»².

Висновки. Отже, більшість корупційних злочинів, поєднаних з отриманням неправомірної вигоди, вчиняють особи чоловічої статі, громадяни України, віком 40–54 років, з вищою і фаховою передвищою освітою, працевлаштовані. При цьому рівень організованості вказаного різновиду злочинів є незначним і становить менше 10 % від загальної кількості досліджуваної категорії кримінальних правопорушень. Ще меншим рівнем характеризується такий показник криміналістичної характеристики особи злочинця, яка вчиняє корупційні злочини, поєднані з отриманням неправомірної вигоди, як наявність злочинного досвіду (3,96 %). Щодо наявності стану сп'яніння в особи злочинця варто зазначити, що вказана ознака також не є закономірною для механізму вчинення корупційних злочинів, зокрема поєднаних із отриманням неправомірної вигоди. Вказана ознака більше значення відіграє не під час висунення загальних і окремих версій, а під час визначення обсягу та змісту обставин, що підлягають з'ясуванню. Передусім мова йде про те, що вчинення кримінального правопорушення в стані сп'яніння є обставиною, яка обтяжує покарання. З огляду на що її з'ясування та доказування має важливе значення під визначення виду та міри покарання особи злочинця.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Жеребко О. І., Синенко Ю. В. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики злочинів. *Криміналістика і судова експертиза*. 2019. Вип. 62. С. 161–168.

¹ Скубак Е. О. Психологічна природа й мотиви злочинів, пов'язаних із зловживанням посадовим становищем, і способи їх подолання. *Юридична психологія*. 2019. № 1 (24). С. 72. DOI: <https://doi.org/10.33270/03192401.69>.

² Пчеліна О. В. Теоретичні засади формування та реалізації методики розслідування злочинів у сфері службової діяльності : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2017. С. 202.

2. Керик Л.І. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики доведення до самогубства. *Проблеми законності*. 2015. Вип. 130. С. 162–168.
3. Коновалова В.О. Юридична психологія : навчальний посібник для вищих навчальних закладів та факультетів, які навчаються за спеціальністю «Правознавство». Харків : «Основа» при ХДУ, 1990. 198 с.
4. Коновалова В.О., Шепітько В.Ю. Юридична психологія: акад. курс. Київ: Ін юре, 2004. 424 с.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651–VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.
6. Леоненко А. Криміналістична характеристика завідомо неправдивого повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2023. Вип. 5. С. 299–308. DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.5.50>.
7. Мишков Я.Є. Методика розслідування хабарництва: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2005. 179 с.
8. Пчеліна О.В. Теоретичні засади формування та реалізації методики розслідування злочинів у сфері службової діяльності : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2017. 571 с.
9. Пчеліна О.В. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики злочинів у сфері службової діяльності. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2017. № 2 (89). С. 145–156.
10. Скубак Е.О. Психологічна природа й мотиви злочинів, пов'язаних із зловживанням посадовим становищем, і способи їх подолання. *Юридична психологія*. 2019. № 1 (24). С. 69–73. DOI: <https://doi.org/10.33270/03192401.69>.
11. Таркан О.М. Методика розслідування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою органу поліції : дис. ... докт. філософії : 081 «Право». Харків, 2021. 244 с.
12. Фурман Я.В. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики контрабанди культурних цінностей. *Актуальні проблеми держави і права*. 2013. Вип. 70. С. 364–369.
13. Ціпотан Ю.П. Особливості криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень, вчинених суддями. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО*. 2024. Вип. 83, ч. 3. С. 300–305. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.83.3.46>.
14. Шахворост А.О., Кузьменко О.В. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики корупційних злочинів. *Problemas y perspectivas de la aplicación de la investigación científica innovadora*. Panamá, República de Panamá 11 de junio de 2021. С. 72–75.

Стаття надійшла до редакції 30.09.2024

Ihor D. HAVRYLYUK,

Postgraduate Student

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

THE PERSONALITY OF THE CRIMINAL AS AN ELEMENT OF THE CRIMINALISTIC CHARACTERISTICS OF CORRUPTION CRIMES ASSOCIATED WITH THE RECEIPT OF A BRIBER

The article highlights that the central aspect in the structure of the forensic characteristics of corruption crimes linked with obtaining unlawful benefits is the offender's persona. The study analyzes statistical data from the Office of the Prosecutor General, materials from criminal proceedings on corruption crimes involving unlawful benefits, and summarizes the results of surveys conducted with investigators who investigated these crimes. General and specific signs of the offender's persona are identified. It is noted that the majority of corruption crimes associated with obtaining unlawful benefits are committed by male individuals, citizens of Ukraine, aged 40–54, with higher or professional pre-higher education, and employed. It was established that the level of organization in this type of crime is insignificant and accounts for less than 10% of the total number of the studied category of criminal offenses. Additionally, it is emphasized that an even smaller proportion is attributed to the indicator of criminal experience (3.96%) in the forensic profile of offenders committing corruption crimes involving the receipt of unlawful benefits. Regarding the presence of intoxication in offenders, this feature is not regular within the mechanism of committing such crimes. Moreover, this feature plays a greater role not in proposing general or specific versions but in determining the scope and content of circumstances to be clarified. It is noted that committing a criminal offense while intoxicated is considered an aggravating circumstance, which significantly impacts the type and severity of the punishment assigned to the offender. Therefore, clarification and proof of this feature hold considerable significance in defining the degree and nature of the punishment.

Keywords: *offender's persona, forensic characteristics, corruption, corruption crimes, obtaining unlawful benefits, forensic methodology, investigation methodology, methodology development.*